

הצעירה האיטלקיה התגיירה כדי להינשא

האם שועלמה: מאריה-גראציה שרוני

אמא, שוב

אני לא מבין את זה. אבל אני לא יכול להאשים אותה. להיפך, חובתי להגן עליה. היא היתה בדיכאון, היא לא ידעה מה היא עושה. אבל איפה היתה המיטרה? למה לא מנעו ממנה לעשות את זה? והוא מטיח בועם: „אשתי נעלמה, והר מיטרה לא נקפה אצבע. למה התעלמו ממני, כשהודעתי להם על כך?”

”א יך אפשר ככה?” שואל ד"ר אליהו שרוני בכאב. „אפילו חתול לא היה עושה דבר כזה! לעזוב עשרה ילדים, להפקיר תינוק בן ארבעה חודשים!

לד"ר שרוני יש סיבה טובה לטענותיו נגד מיטרת ישראל. אשתו, רות (מאריה-גראציה) שרוני, הצליחה לעזוב את הארץ ארבעה ימים אחרי שהוצא נגדה צו-עיכוב יציאה מהארץ. למרות צו זה הצליחה האשה, אם לעשרה ילדים, לעבור את ביקורת-הדרכונים של מיטרת-הגבולות בלוד, ולחזור לארץ מולדתה, איטליה.

הד"ר שרוני בן 39, עלה לארץ מלוב עם הוריו בהיותו בן עשר. תשע שנים לאחר-מכן נסע לאיטליה ללמוד רפואה. במהלך לימודיו פגש במאריה-גראציה ממוריציאמפי — נערה איטלקיה ממוצא קתולי, וכעבור זמן קצר החליטו להינשא. מאריה-גראציה התגיירה, ושינתה את שמה לרות. שלוש שנים אחרי נישואיהם נולדה הבת הבכורה, אסתר, ולאחר-מכן, בהבדל של כשנה זה מזה: עדנה, דויד, פנינה, שושנה, מיכל, יוסף, רחל ובת-שבע. לפני כשנה וחצי, אחרי שסיים את התמחותו בכירורגיה, החליטה המיטרה לעלות ולהתיישב בישראל, כאן חיים הוריו של שרוני, רות שרוני היתה אז בהריון בפעם העשירית.

עד קורות המישפחה מאז ועד להיעלמה של אשתו מספר הד"ר שרוני:

הגענו ארצה לפני שנה וחודש. אשתי חזרה כעבור חודש לאיטליה, כדי להביא משם את רכושנו.

בינתיים קיבלנו דירה מהסוכנות, במעון הקליטה בנתניה. כשהיא נסעה, היתה בחודשי-הריון אחרונים, ולמרות שסיכמנו שתחזור אחרי חודש לארץ, היא התעכבה שם בגלל ההריון.

הנמושים למעלה: בת יוסף בן חשן מטפלים הילדים הגדולים בקטנים.

בנעוריה גראציה על חוף הים באיטליה, בת ראשית חי-ינשוואיה כשהייתה בת 18.